

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119303423
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6119303423.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova ul. 11, IČO : 31 575 951, proti žalovanému : J. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXXX/XX, A., zastúpený JUDr. Marta Michalková, advokát, Bratislava, Konventná 11, o zaplatenie 1.494,50 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku (bývalého) Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 27. 2. 2023 č.k. 9Csp/119/2019 - 607, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach **p o t v r d z u j e**.
Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.485,64 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.485,64 € od 12. 7. 2019 do zaplatenia, s tým, že žalovanému povolil žalovanú istinu s úrokmi z omeškania zaplatiť žalobcovi v splátkach po 150 € mesačne, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20. 4. 2023, pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku (žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.494,50 € s úrokmi z omeškania) žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou postúpenou Okresným súdom Banská Bystrica v súlade s ust. § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z.z. o opomínanom konaní, doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.10.2019 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.494,50 € spolu s úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. Uviedol, že uzatvoril právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17321123 so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty č. A. na základe ktorej právny predchodca žalobcu zriadil žalovanému úverový rámec, t.j. poskytol revolvingový úver. Na základe OP bod 16.2 právny predchodca žalobcu dňa 27.02.2017 využil svoje oprávnenie a vypovedal zmluvu, výpoveď nadobúda účinnosť uplynutím výpovednej lehoty, ktorá je 2 mesiace a začína plynúť dňom doručenia výpovede žalovanému. Istina dlhu 2000,50 € predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Žalovaný bol podľa bodu 16.6 OP povinný najneskôr v lehote 15 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti výpovede vyrovnať všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Žalovaný svoj dlh vyrovnal len čiastočne, keď uhradil sumu 506 €. Žalovaná suma predstavuje 1.494,50 € (2000 € - 506 €). Žalovaný uhradil dňa 27.10.2017 sumu 450 €, 25.10.2017 sumu 50 € a dňa 27.06.2017 sumu 6 €. Dňa 22.03.2019 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, žalovaný dlh doposiaľ neuhradil. Platobným rozkazom zo dňa 21.06.2019, č.k. 2Up/692/2019 súd žalobe vyhovel.

2/ Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Uviedol v ňom, že zmluva o používaní kreditnej karty neobsahuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebnom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Preto sa zmluva stala bezúčinnou a nie je možné v súvislosti s takouto zmluvou si účtovať akékoľvek poplatky. Zmluva neobsahuje výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov, čo má za následok, že úver

je bezúročný a bez poplatkov, úver neobsahuje úrokovú sadzbu, RPMN, ktoré nedostatky majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Podľa žalovaného žalobcom požadované úroky boli v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca neuviedol presnú výšku istiny, ktorú má žalovaný vrátiť bez úrokov a bez poplatkov, nepreukázal kedy, a aké sumy si žalovaný prečerpaním v banke požičal, keď žalobcom predložený výpis nepreukazuje nič.

3/ Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.10.2019 uviedol, že pokiaľ právny zástupca žalovaného poukazuje na zákon č. 129/2010 Z.z., tento v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy nebol účinný. Pri uzatvorení predmetnej zmluvy v prípade RPMN nie je možné takéto náležitosti v zmluve uviesť, keďže pri poskytnutí limitu prečerpania nie je známa. Splácanie dlhu z kreditnej karty ako formy revolvingového úveru nemožno stotožňovať so splácaním štandardného spotrebného úveru. Všetky tvrdenia právneho zástupcu žalovaného sú úplne bezpredmetné a ako procesná obrana nemôžu z vyššie uvedených dôvodov obstať. Rovnako neobstojí ani argumentácia o neprimeranosti výšky úroku. V tejto súvislosti žalobca poukazoval na rozhodovaciu prax súdov.

4/ Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke oprel o ust. § 2 písm. a/, b/, d/, e/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej o ust. § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 2, ods. 4, ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z., ako aj ust. § 52 ods. 1, ods. 2, § 101 Obč. zák. Uvedenú zmluvu súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, prihliadol na charakter strán sporu pri uzavieraní zmluvy, právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval úvery a žalovaný čerpal úver do výšky úverového rámca 1.991,64 €, vystupoval ako spotrebiteľ. Právny vzťah medzi stranami sporu vyplývajúci z úverovej zmluvy súd posúdil podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

5/ V danom prípade úveru podľa zmluvy (poskytnutia kreditnej karty s úverovým rámcom) sa jedná o revolvingový úver, pre ktorý je typické, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu, dlžník je oprávnený čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez potreby žiadať o povolenie čerpania banku, pričom splátka dlžníka sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Keďže ide o revolvingový typ úveru, nie je možné údaj o RPMN a o celkových nákladoch s presnosťou uviesť, pretože sa úver čerpá a dopĺňa po neurčitý čas, v dôsledku čoho sa menia údaje relevantné pre jeho výpočet. Žalovaný mohol čerpať finančné prostriedky poskytnuté žalobcom až do výšky schváleného úverového rámca (1.991,64 €), čerpanie vykonával prostredníctvom platieb kartou a výberov z bankomatov. Podľa bodu 8. 8.14 Obchodných podmienok klient je povinný uhradiť dlžnú sumu najneskôr v deň splatnosti v ľubovoľnej výške, najmenej však vo výške minimálnej splátky stanovenej bankou. Výška minimálnej splátky je uvedená vo výpise. Platbu je možné uskutočniť bezhotovostným prevodom alebo úhradou v hotovosti do pokladne banky.

6/ Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 03.09.2004 došlo medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty V. B. č. A., XXXXXX na základe ktorej právny predchodca žalobcu zriadil žalovanému úverový rámec, t.j. poskytol revolvingový úver. Na základe OP bod 16.2 právny predchodca žalobcu dňa 27.02.2017 využil svoje oprávnenie a vypovedal zmluvu, výpoveď nadobúda účinnosť uplynutím výpovednej lehoty, ktorá je 2 mesiace a začala plynúť dňom doručenia výpovede žalovanému. Výpoveď bola žalovanému doručená v zmysle fikcie doručenia 02.03.2017, podľa ktorého sa zásielka považuje za doručeníu tretím dňom nasledujúcim po dni podania zásielky na poštovú prepravu. Podľa uvedeného sa považuje výpoveď odoslaná dňa 27.02.2017 za doručeníu 02.03.2017, ktorým dňom začala plynúť dvojmesačná výpovedná lehota, ktorá uplynula 02.05.2017. Istina dlhu predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Žalovaný bol podľa bodu 16.6 OP povinný najneskôr v lehote 15 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti výpovede vyrovnáť všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Žalobca si v konaní uplatnil sumu 1.494,50 € (2.000,50 € - 506 €, predstavujúcu platby žalovaného v mesiacoch jún a október 2017 - teda po vypovedaní zmluvy). Keďže úverový rámec poskytnutý žalobcovi mal byť správne vyčíslený sumou 1.991,64€, pohľadávka žalobcu predstavuje sumu 1.485,64 € (1.991,64 € - 506 €). Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

7/ Nárok žalobcu premlčaný nie je. Žalobca si predmetnú pohľadávku uplatnil na súde žalobou zo dňa 3.6.2019 a teda v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť dňa 3.5.2017 (nasledujúci deň po uplynutí výpovednej lehoty, v ktorej mal možnosť žalovaný uhradiť dlžnú sumu).

8/ Ohľadom výšky RPMN pri čerpaní úveru formou úverového rámca na kreditnej karte súd uviedol, že táto náležitosť nie je a ani nemôže byť obligatórnou náležitosťou zmluvnej úpravy spotrebiteľského úveru poskytnutého formou čerpania kreditnou kartou (revolvingový úver). Pri uzatváraní predmetnej zmluvy totiž nie je možné takéto náležitosti v zmluve uviesť, keďže pri poskytnutí limitu prečerpania nie je známa, t.j. nie je zrejmé, akú sumu bude dlžník reálne prostredníctvom svojej kreditnej karty čerpať, po akú dobu, atď., a či vôbec dôjde k reálnemu čerpaniu. Údaj o RPMN pri kontraktácii zmluvy, z ktorej plnenie si žalobca uplatňuje v tomto konaní, nemohol byť objektívne uvedený. Nedôvodná je aj námietka žalovaného o neprimeranosti výšky úroku. Na základe ustálenej súdnej praxe neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká dojednaná výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V danom prípade úrokové sadzby 19,9% nepresahuje ani len tie priemerné sadzby viac ako o 1/3. Ani výhradu žalovaného, že za žalobcu nekonala pri podpise zmluvného vzťahu oprávnená osoba, súd nepovažoval za právne relevantnú s poukazom na § 15 Obch. zák. v spojení s § 33 Obč. zák., keď konajúca osoba bola na úkony v prevádzke splnomocnená a neprekročila rozsah svojho oprávnenia.

9/ Žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovaného ako dlžníka popri istine aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dluhu. Súd preto priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania tak ako si ich žalobca uplatnil v žalobe, teda po zohľadnení žalobcom uhradených splátok (§ 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. a ust. § 10c cit. nariadenia, podľa ktorého, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013).

10/ O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd preto priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému.

11/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a tiež proti výroku o trovách konania (tzv. závislý výrok). Žalobca navrhoval odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd zároveň na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s jeho námietkou absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, ako aj so vznesenou námietkou premlčania. Žalobca súdu predložil scan Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty č. A. zo dňa 3. 9. 2004, ktorú žalovaný uzatvoril so spoločnosťou L. A., P.B.. Zmluvu za Banku podpisovali osoby V. Š.Á. na základe splnomocnenia zo dňa 11. 12. 2002 a R. B. na základe splnomocnenia zo dňa 1. 6. 2004, ktoré splnomocnenia súdu predložené neboli. Žalobca v tejto súvislosti poukazyval na to, že podpisovanie za spoločnosť L. A., P.B.. sa podľa informácií vyplývajúcich z obchodného registra v čase podpisu Zmluvy malo vykonať tak, že „k vytlačenému alebo napísanému menu spoločnosti sa pripoja podpisy dvoch členov predstavenstva alebo jedného člena predstavenstva a jedného prokuristu alebo dvoch prokuristov spoločne. Vedúci pobočiek sú oprávnení podpisovať len právne úkony týkajúce sa ich pobočiek, a to spolu s jedným členom predstavenstva alebo s jedným prokuristom alebo s osobou splnomocnenou podľa § 23 ods. 3. stanov.“ Žalobca dodal, že p. Š. a p. B. neboli v čase podpisu Zmluvy evidované v obchodnom registri ako členovia predstavenstva a ani ako prokuristi.

12/ Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch musí mať spotrebiteľská zmluva písomnú formu, inak je neplatná. V zmysle § 40 ods. 2 Obč. zák., ak nie je písomný právny úkon podpísaný konajúcou osobou, je neplatný. Žalobca v konaní nepredložil žiadne poverenia, vnútorné predpisy L. A., P.B., ani iné dokumenty (pracovnú zmluvu a pod.), ktoré by preukázali ich oprávnenie na podpis takéhoto dvojstranného právneho úkonu, príp. nepreukázal, že podpisovanie takýchto dokumentov bolo v rámci ich pracovného zaradenia. Žalobca trval na tom, že v prípade nedodržania

zákonnej písomnej formy, čo v danom prípade platí aj pre riadne a úplné podpisovanie právnickej osoby, ide o absolútnu neplatnosť, a na takéto právny úkon sa hľadí, ako keby nebol urobený.

13/ V konaní je síce nesporné, že mu bol poskytnutý úver vo výške 1.991,64 €, žalobca sa však domnieva, že nemožno akceptovať žiadne výnimky vyplývajúce z absolútne neplatnej zmluvy. V konaní tak podľa žalobcu môže žalobca požadovať výlučne úhradu istiny. Podľa predložených výpisov zo strany žalobcu žalovaný sumu 1.991,64 € uhradil v celom rozsahu, dokonca viackrát, ak napočíta úroky a poplatky.

14/ Žalobca tiež uvádza, že „istina dlhu vo výške 2.000,50 € predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného.“ Žalobca tiež predložil výpisy z účtu odo dňa jeho zriadenia (od 09/2004 do podania žaloby). Vo výpisoch z účtu je uvedený celkový úverový rámec 60.000 Sk, avšak z výpisov je zrejmé, že žalobca úverový rámec navyšoval bez súhlasu žalovaného nad sumu 1.991,64 € (60.000 Sk). Žalobca si splátky z účtu sťahoval automaticky; od 01/2005 sa dlh žalovaného zvyšoval nad dohodnutý úverový rámec a od tohto obdobia sa žalovanému nepodarilo dostať sa späť na sumu 1.991,64 € (60.000 Sk). Uvedené konanie žalobcu považuje žalovaný za neprípustné a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca tak nemal právo dostať žalovaného do ďalšej úverovej pasce nad dohodnutú sumu 1.991,64 €; žalobca tak na úkor žalovaného získal profit za neprimeraných podmienok vo forme ďalších úrokov a poplatkov. Žalovaný sa tiež domnieva, že žalobca si svoj nárok na „debet“ mohol uplatniť už v r. 2005, preto žalovaný považuje nárok žalobcu za premlčaný už od r. 2008 a za zaniknutý. Prvé prekročenie úverového debetu nad sumu 1.991,64 € (60.000 Sk) nastalo 3 x po sebe od 01/2005 a naďalej trvalo, potom žalobca vzhľadom na omeškanie s úhradou mohol zmluvu vypovedať ešte v r. 2005. Žalovaný preto nárok žalobcu považuje za premlčaný.

15/ Na odvolanie žalovaného podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniu žalovaného ohľadom absolútne neplatnej zmluvy poukázal na ust. § 15 ods. 1 Obch. zák., v zmysle ktorého kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Potom skutočnosť, že zamestnankyne právneho predchodcu žalobcu, ktoré podpisovali so žalovaným zmluvu na základe splnomocnení a neboli v čase podpisu zmluvy evidované v obchodnom registri ako členovia predstavenstva a ani ako prokuristi, nemôže mať za následok absolútnu neplatnosť zmluvy. Išlo o faktický stav poverenia, ktorý vychádzal z organizačnej štruktúry banky na základe poverenia udeleného podľa § 15 Obch. zák. Žalobca tiež poukazoval na ust. § 20 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány). Podľa § 20 ods. 2 prvá veta Obč. zák. za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Vzhľadom na pracovné zaradenie zamestnancov právneho predchodcu žalobcu, ktorí vykonávali svoju pracovnú činnosť na pobočke banky, je tak nepochybné, že títo mohli v súvislosti s poskytovaním bankových produktov a služieb uzatvárať a podpisovať zmluvy s klientmi právneho predchodcu žalobcu. Rovnako je nepochybné, že na základe takto uzatvorenej zmluvy došlo aj reálne zo strany právneho predchodcu žalobcu k poskytnutiu kreditnej karty s úverovým rámcom. Žalovaným vznesená námietka absolútnej neplatnosti zmluvy preto podľa žalobcu neobstojí.

16/ V súlade s OP bod 16. 2. právny predchodca žalobcu dňa 27. 2. 2017 využil svoje oprávnenie a vypovedal predmetnú zmluvu. Výpoveď nadobudla účinnosť uplynutím výpovednej lehoty, ktorá je 2 mesiace a začala plynúť dňom doručenia výpovede žalovanému. Výpoveď bola doručená žalovanému v zmysle fikcie doručenia dňa 2. 3. 2017, podľa ktorého sa zásielka považuje za doručенú tretím dňom nasledujúcim po dni podania zásielky na poštovú prepravu. Podľa uvedeného sa považuje výpoveď odoslaná dňa 27. 2. 2017 za doručенú 2. 3. 2017, ktorým dňom začala plynúť dvojmesačná výpovedná lehota, ktorá uplynula dňa 2. 5. 2017. Žalovaný bol potom v zmysle bodu 16. 6 OP povinný najneskôr v lehote 15 kalendárnych dní od nadobudnutia výpovede vyrovnať všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Žalobca si pohľadávku uplatnil na súde žalobou zo dňa 3. 6. 2019 t.j. v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť 3. 5. 2017 (nasledujúci deň po uplynutí výpovednej lehoty, v ktorej mal žalovaný možnosť uhradiť dlžnú sumu); nárok žalobcu preto premlčaný nie je.

17/ Žalobca ďalej nesúhlasil s tvrdením žalovaného o navyšovaní úverového rámca nad sumu 1.991,64 €; žalovaný opomína skutočnosť, že úver bol úročný v súlade s čl. II zmluvy a teda nie je možné

stotožniť sa s názorom žalovaného, že mu žalobca navyšoval úverový rámec nad sumu 1.991,64 € bez jeho súhlasu a že mu žalobca „umelo“ vytváral debet. Účtované úroky, úroky z omeškania a poplatky majú svoj zmluvný základ, vyplývajú tiež z Obchodných podmienok L. A., P.B.. na vydanie a používanie debetnej karty v spojení so Sadzobníkom poplatkov. V súlade s odkazom na čl. VI bod 1 OP bola banka oprávnená účtovať poplatky; VOP, OP a Sadzobník poplatkov sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (bod čl. VI bod 4 Zmluvy) Podľa čl. IV bod 6 OP bol žalovaný povinný uhradiť dlžnú sumu po prevzatí výpisu najneskôr v deň splatnosti v ľubovoľnej výške, minimálne však vo výške minimálnej splátky stanovenej bankou. Podľa čl. IV bod 7 OP v prípade, ak žalovaný neuhradí do dátumu splatnosti minimálnu splátku, banka má právo za každý deň omeškania takejto splátky účtovať sankčné úroky a poplatky v zmysle Sadzobníka poplatkov.

18/ Na vyjadrenie žalobcu podal žalovaný odvoláciu repliku (č.l. 635 spisu), v ktorej zotrval na svojom odvolaní voči napadnutému rozsudku, pričom doplnil, že v konaní predložil žalobca súdu Výpoveď zmluvy B. A., P.B.. zo dňa 27. 2. 2017, v ktorej mu oznamoval, že mu vypovedá zmluvu na základe Obchodných podmienok B., B. P.B.. pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet; tieto podmienky inej banky sa stali účinnými dňa 1. 12. 2016. Keďže Zmluva bola uzavretá dňa 3. 9. 2004 s L. A., P.B., nie je podľa žalovaného možné na Zmluvu aplikovať obchodné podmienky s účinnosťou o viac než 12 rokov. Trval na zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19/ Na odvoláciu repliku podal žalobca odvoláciu dupliku (č.l. 641 spisu), v ktorej k odkazu na všeobecné obchodné podmienky vo výpovedi zmluvy zo dňa 27. 2. 2017 žalobca uvádza, že žalovaný sa s právnym predchodcom žalobcu vo Všeobecných obchodných podmienkach a Obchodných podmienkach na vydanie a používanie kreditnej karty účinných ku dňu uzavretia zmluvy dohodol na možnosti zmeny VOP a OP. V zmysle čl. 8 bodu 8.1. VOP účinných ku dňu uzavretia zmluvy : „L. A., P.B.. má právo meniť a dopĺňať ustanovenia týchto všeobecných obchodných podmienok.“ V zmysle čl. XI bod 3 OP účinných ku dňu uzavretia zmluvy : „Banka si vyhradzuje právo na zmenu Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V prípade, ak držiteľ hlavnej kreditnej karty v lehote do jedného mesiaca odo dňa zverejnenia nových/upravených Obchodných podmienok Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty nevypovie a nevráti hlavnú/dodatkovú kreditnú kartu banke, platí, že so zmenou súhlasí a nové Obchodné podmienky sú dňom ich účinnosti záväzné pre obe strany.“ Žalovaný v zmysle uvedených obchodných podmienok nevypovedal zmluvu, t.j. že so zmenou súhlasí a tým sa nové obchodné podmienky stali záväznými aj pre žalovaného. Tvrdenie, že nemožno aplikovať obchodné podmienky s neskoršou účinnosťou tak neobstojí.

20/ Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (t.j. v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania, ako tzv. závislom výroku) podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

21/ Žalovaný sa v konaní bránil námietkou o absolútnej neplatnosti Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty, ktorú mala spôsobiť skutočnosť, že zmluvu za banku nepodpísali štatutári (resp. prokuristi) tak, ako je upravené podpisové právo v obchodnom registri. Zmluvu so žalovaným za banku podpísali jej dve zamestnankyne, p. Š. V. a p. B. R., na základe splnomocnenia zo dňa 1. 6. 2004, ktoré ale žalobca súdu nepredložil. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že spomenuté zamestnankyne konali za banku ako právnickú osobu z titulu jej vnútornej organizácie, pričom išlo o konanie, ktoré zaväzovalo banku. Oprávnenie robiť právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach prislúcha jej štatutárnym orgánom. Kto je štatutárnym orgánom právnickej osoby vyplýva zo zmluvy o zriadení, zakladacej listiny prípadne aj priamo zo zákona. Avšak oprávnenie robiť právne úkony za právnickú osobu - tu banku - majú aj iní jej zamestnanci alebo členovia, t.j. osoby odlišné od štatutárných orgánov (či prokuristov), a to za predpokladu, že toto ich oprávnenie vyplýva z vnútorných predpisov právnickej osoby alebo je vzhľadom na pracovné zaradenie týchto osôb obvyklé (§ 20 ods. 2 Obč. zák.). Rozdiel medzi oprávnením štatutárneho orgánu konať v mene právnickej osoby a medzi oprávnením ostatných zamestnancov právnickej osoby konať v jej mene vyplýva z rozsahu oprávnenia na konanie. Rozsah oprávnenia konať v mene právnickej osoby je pri iných než štatutárných orgánoch obmedzený, nakoľko tieto iné osoby (napr. zamestnanci) nie sú oprávnené na všetky právne úkony. Medzi tie úkony na ktoré sú tieto iné osoby oprávnené, patria pracovné úlohy, ktoré sú buď vyjadrené vo vnútorných organizačných predpisoch alebo sú obvyklé vzhľadom na ich pracovné zaradenie (funkciu zamestnanca a pod.). Uzatváranie zmlúv takého typu, aká bola uzatvorená so žalovaným, možno zaradiť medzi obvyklé činnosti zamestnancov banky určených pre styk s bežnou klientelou, teda označené zamestnankyne vzhľadom na ich pracovné

zaradenie v banke vykonávali svoju pracovnú činnosť na pobočke banky - uzatvárali a podpisovali zmluvy v súvislosti s poskytovaním bankových produktov - tu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty. Potom ich konanie v mene banky nemohlo mať za následok žalovaným tvrdenú neplatnosť so žalobcom uzatvorenej zmluvy, ich podpisy na predmetnej zmluve predstavovali dovŕšenie uzavretia platného písomného právneho úkonu..

22/ Podľa žalovaného tiež žalobca opakovane navyšoval bez jeho súhlasu úverový rámec úveru nad sumu 1.991,64 € (v prepočte pôvodne vo výške 60.000 Sk), a to od 01/2005, od ktorého obdobia sa žalovanému nepodarilo dostať späť na sumu 1.991,64 € (60.000 Sk). Podľa žalovaného ho tak žalobca dostal do úverovej pasce, keď mu navyšovaním úverového rámca umelo vytváral debet. Tým žalobca získal na úkor žalovaného profit v podobe ďalších úrokov, či úrokov z omeškania a poplatkov v neoprávnených výškach. Avšak takéto navyšovanie úverového rámca zo strany žalobcu z obsahu spisu nevyplýva - z výpisov z účtu založených žalobcom vyplýva, že úverový rámec neprekračoval. Žalovaný pravidelne platil vždy mesačnú splátku vo výške buď minimálnej splátky, resp. o trochu vyššej (uvedené vyplýva z mesačných výpisov banky z účtu žalovaného predložených žalobcom), o ktorú sa mu navýšili úverové prostriedky, ktoré mal k dispozícii, až do výšky zmluvne dohodnutého úverového rámca. V danom prípade je významné, že sa jednalo o revolvingový úver, pre ktorý je typické, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu, dlžník je oprávnený čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez potreby žiadať o povolenie čerpania banku, pričom splátka dlžníka sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úverový rámec žalobca neprekračoval, ten dosahoval sumu 1.991,64 €, k navýšeniu uvedenej sumy došlo pripočítaním úrokov, či úrokov z omeškania, alebo poplatkov, v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, ako aj Všeobecných obchodných podmienok, či Obchodných podmienok. V konaní nebolo preukázané konanie žalobcu (jeho právneho predchodcu) v rozpore s dobrými mravmi.

23/ Naostatok žalovaný namietal premlčanie žalobcom uplatňovaného práva, keď mal za to, že už v r. 2005 prekročil úverový rámec, z ktorého dôvodu si mal žalobca „uplatniť debet“, a keď tak neurobil, jeho právo sa v r. 2008 premlčalo. Uvedená námietka žalovaného je irelevantná. Prípadné prekročenie úverového rámca zmluva upravovala, a to tak, že ho v zmysle zmluvných podmienok sankcionovala sankčnými úrokmi. Bolo už uvedené, že žalovaný priebežne uhrádzal každý mesiac minimálnu splátku (resp. o niečo vyššiu) stanovenú bankou, a teda neboli dané podmienky na predčasné ukončenie zmluvy, či stanovenie okamžitej splatnosti úverového rámca. Žalobca zmluvu uzavretú so žalovaným vypovedal z dôvodu, že predmetný bankový produkt vyradil zo svojho produktového portfólia a tento nahradil inými produktami (podľa bodu 10 zmluvy boli ako banka tak aj žalovaný oprávnení vypovedať zmluvu písomne aj bez uvedenia dôvodu). Ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, žalobca nemal dôvod uplatňovať si zostatok dlhu žalovaného ešte pred vypovedaním zmluvy žalobcom zo dňa 27. 2. 2017, keď výpoveď zo zmluvy bola doručená žalovanému dňa 2. 3. 2017, kedy začala žalobcovi plynúť trojročná všeobecná premlčacia doba na uplatnenie jeho práva na úhradu zostatku. Keďže žalobca podal žalobu na súde dňa 3. 6. 2019, svoje právo na zaplatenie zvyšku dlhu si voči žalovanému uplatnil včas, žalovaným vznesená námietka premlčania tak nebola dôvodná. Neobstojí ani námietka žalovaného, týkajúca sa použitia obchodných podmienok účinných od 1. 12. 2016 hoci on uzavrel zmluvu ešte v r. 2004; ako upozornil žalobca, zmluvné podmienky, s ktorými žalovaný súhlasil, upravovali právo banky na zmenu a úpravu všeobecných obchodných podmienok (napr. čl. 8 bodu 8.1. VOP; tiež čl. XI bod 3 OP).

24/ Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) spolu s vecne správnym výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie.

25/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP; žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

26/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).